

Nüüd jälle omma järje peält
Sa ue aasta toja
Lass' loma korjad figgida
Ja põllud, wåljad önnista
Ja anna rahho ello.

Lass' üllemad ja allamad
So heldet armo maitsta
Ja vöttu neid, kes ellavad
Keig' kurja eest nüüd kaitsta
Ja keela wargust, walle-keelt
Ja anna feigil waggit meelt
So pühha nimme párrast!

Süs lessed, waesed, lapsed ka,
Suurt armo Ma peal leidwad
Ja sawad abbi ruttuga,
Kui sinno pole hoidwad:
Ni, kui Sa ue aasta tood
Ni Sinna heldet süddant lood,
Mis tahtwad head tehha.

Oh Summal! aita armust nüüd
Ja kule meie palwed

Ja unnusta keit wannad súud,
So káed on illa helded
Neid önnistama iggawest,
Kes passuwad Sind süddamest,
Sell' fallil uel aastal!

Messilaste perreheitmisenfest.

Möda läinud aastal (1870) Mai ku 26. páwäst sadik, kui linnud heitma hakkasid, tullid emmad perrega ühtlae wálja, heitsid ofsa ehk láksid ka ühhe wanna märitud pu sisse ja jáid paigale.

Teised perred mängisid paljo ja nende emmad ei tulnud mitte heoste wálja. Mõnned puud heitsid jubba 8 páwa párrast; agga ei jánnud kohhe paigale. Kui teine perre wálja tulli, siis seggisid kaua ülewel tules, kuni wåssisid ja wimaks ofsa heitsid,* kust neid tühja pu sisse pandi. Et agga emma nende seas ei olnud, siis ei jánnud nemmad paigale, waid láksid wanna pu peale taggasí, kus emma jubba enne olli ees läinud.